

informace z brněnské farnosti sv. Jana Nepomuckého

NEPOMUK

6. září 2020

ročník XXVI.

číslo 165

„Jsme spolupracovníci na
Božím díle, a vy jste Boží
pole, Boží stavba.“

(1. Kor 3,9)

ÚVODNÍ SLOVO *otce Jaroslava*

Milí farníci,

společně stojíme na začátku nového školního roku. Pro většinu z nás to není situace nijak nová, přesto se však odvážím říct, že do jisté míry nová bude. Nový školní rok vždycky bývá spojovaný se spoustou otázek co všechno přinese, a na mnohé z nich se pokoušíme odpovídat si v duchu alespoň tak, abychom v jeho průběhu nebyli nepříjemně překvapeni.

Avšak po zkušenosti minulého školního roku jsme už asi všichni v našem plánování trochu opatrnější. Nikdo se nedokázal dopředu připravit na to, co přinesla pandemie koronaviru a ať už jsme se připravovali na cokoliv, nikdo nečekal, že se zavřou všechny školy, kostely i jiná veřejná místa a školní rok dostane takový charakter jako nikdy předtím.

Vzhledem k této zkušenosti můžeme být v tomto novém školním roce zase o něco málo moudřejší a připravenější. I když chrámem Boží Moudrosti (Hagia Sofia) jako křesťané nedisponujeme, Boží moudrostí jako takovou disponovat můžeme. Vyprošuji tedy sobě i vám všem, zvláště pak žákům a studentům, aby ctnost moudrosti byla tím nejlepším průvodcem každého z nás v celém novém školním roce.

Uzávěrka příštího čísla bude 18. října 2020!

farnost@farnostliskovec.cz

NEPOMUK informace z farnosti Starý Lískovec a Bohunice

Redakce: Magdaléna Dvořáčková, Petra Horáková, Lubomír Janda, Jaroslav Rašovský
Sazba a příprava pro tisk: Magdaléna Dvořáčková **Úvodní foto:** internetový zdroj

Adresa redakce: El. Přemyslovny 27, 625 00 Brno **Tel.:** 547 246 575

Web: www.farnostliskovec.cz **E-mail:** farnost@farnostliskovec.cz

Vyšlo: 6. 9. 2020 **Neprodejné!** Vychází pro vnitřní potřebu farnosti.

*Stanovisko redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem zveřejněných příspěvků.
Anonymní příspěvky nezveřejňujeme!*

CO NÁS ČEKÁ

- 3. 9. Biblická hodina
- 12. 9. Atletické závody (str. 6)
- 17. 9. Biblická hodina
- 21. 9. Začátek výuky náboženství
- 3. 10. Starolískovecké hody (str. 10)
- 4. 10. Slavnost posvěcení kostela

Společenství mládeže

(pro žáky II. stupně ZŠ a středoškoláky)

srdečně tě zveme
každý pátek od 20.00 na faru

Biblické hodiny

(pro každého)

vždy 1. a 3. čtvrtěk v měsíci
v 19 hod. na faře

SVÁTOSTNÝ ŽIVOT v naší farnosti

Z VODY A DUCHA SVATÉHO SE NARODILI:

Lota Zuhlová
Marie Holubářová
Lukáš Ondřej Andrášik
Meda Břežková
Štěpán Martin Sedlák
Filip Matouš Houzar
Lucie Kellnerová
Nikol Špoková
Viliam Jakub Koch
Mathias Michael Koch
Josefína Marie Dozbabová

ROZLOUČILI SE S NÁMI:

Rudolf Sivěc
Jan Sedláček
Václav Cibulka
Růžena Voborná
Marie Vachová
Dagmar Hencová

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

třída	den	hodina	katecheta/ka
1.	pondělí	16.00	Ludmila Černá
2.	úterý	16.00	Jana Pohorská
3.	pondělí	17.00	Ludmila Černá
4.	úterý	17.00	Lucie Stará
5.	čtvrtek	16.00	o. Jaroslav Rašovský
6.	čtvrtek	17.00	Vladimír Malach
7. + 8. + 9.	úterý	18.00	Lucie Stará

Výuka bude probíhat od 21. 9. 2020 ve žluté učebně u fary.

Školní rok 2020-2021

PŘÍSPĚVKY NA OPRAVU STŘECHY

Na začátku měsíce srpna roku 2020 začaly dlouho plánované práce na opravě střechy našeho kostela. Původním termínem měl být červen loňského roku, ale vše se muselo odložit kvůli výměně duchovních správců farnosti. Nyní už nic nebrání tomu, aby vše mohlo probíhat podle plánu.

Stávající střešní krytina byla na kostel položena v roce 1988. Podle farní kroniky práce začaly 14. dubna a skončily 16. června. Jednalo se o generální opravu střechy, při níž byla položena kompletně nová prejzová střešní krytina, všechny plechové části střechy byly provedeny v mědi, vyměnily se tři trámy poškozené zatékáním a pozlatil se kříž na věži. Platil se tehdy jen materiál (208.345,05 Kčs), protože veškeré práce byly provedeny brigádnicky. Životnost této střechy se však postupně nachýlila ke svému konci, proto nás v závěru tohoto roku čeká první fáze prací, při kterých by se mělo začít výměnou střešní krytiny v nejpostiženější části (stará sákrístie) a pokračovat presbytářem až do poloviny lodi kostela. Druhá fáze proběhne v následujícím roce.

Rozdělení prací na dvě fáze je z toho důvodu, že většinu investice (1,6 milionů Kč) si budeme muset jako farnost zaplatit sami. Proto se na vás obracím touto formou.

Někteří dříve narození si pamatují, že když se v kostele měnila podlaha, každý si mohl koupit pomyslnou dlaždici, na které při mši stojí. Rozhodli jsme se s pastorační radou navázat na tuto tradici a nedělat jen nekonečné sbírky, ale nabídnout podobnou možnost s koupí pomyslné střešní tašky.

Na farních stránkách můžete najít obrázek našeho kostela složený z dílků puzzle, kde každý dílek má představovat jednu nebo více tašek (podle jeho hodnoty). Stačí tedy kliknout na žádané dílky a pak podle pokynů poslat dar na farní účet, ať už jako anonymní dárcé nebo jmenovaný i s možností odepsat si danou částku z daní.

Pevně věřím, že nám tato možnost zajistí financování této v poslední době největší investice a že i nadále budeme moci udržovat dědictví po našich otcích v takovém stavu, aby mohlo sloužit nejen nám, ale i těm, kteří přijdou po nás.

o. Jaroslav

UŽ TO BUDE ROK...

Často slýcháváme, zvláště od starších lidí, jak jim ten čas neskutečně rychle utíká. I když se do této kategorie neřadím, musím jim dát za pravdu. Je to skoro jako včera, co jsem v polovině srpna loňského roku přijel poprvé na lískoveckou faru, abych se seznámil alespoň s několika lidmi, kteří měli ve farnosti něco na starosti, a u kterých zároveň zvědavost zvítězila nad dovolenkovými aktivitami.

Začala se psát nová kapitola dějin farnosti i životů nás všech. Farníci se měli sžívat s nejmladším farářem, jakého zažili, já zase se situací, že poprvé povedu vlastní farnost. Rozešli jsme se tehdy ve spokojenosti nad tím, že nehodlám zrušit farní kavárny

a v rozpačitosti nad tím, že netuším, co jsou to pastorační důrazy, natož abych nějaké měl.

Naostro vše vypuklo až 31. srpna, kdy jsem přijel s úmyslem už neodjíždět. Polepšil jsem si zpočátku jen částečně, protože ze svého nouzového kaplanského pokoje v Hodoníně,

který jsem sdílel s farním betlémem, mi zde byla nabídnuta postel, půl věšáku, křeslo a konferenční stůl. Takto jsem trávil čas toužebným očekáváním své expanze na faře, která závisela na návratu o. Pavla od medvědů a odstěhování o. Jana do mé bývalé kaplanské farnosti.

Pokud bych měl nějak zhodnotit uplynulý rok, nebál bych se říct, že byl požehnaný. Říká se, že za rok se toho až tak moc stihnout nedá a každý farář se ve farnosti, zvláště ve velké farnosti, stěží rozkouská a zabydlí. Nemyslím si, že by se takto dal charakterizovat tento můj první rok, i když je pravda, že do zrekonstruovaného farářského bytu jsem se přestěhoval až na Popeleční středu a od května se mi nedaří zprovoznit farní kuchyni. Zároveň jsem si vědom toho, že stále velkou část lidí, kteří pravidelně navštěvují nedělní bohoslužby v našem kostele, neznám.

Přesto jsem mohl prožít rok svého života s lidmi, které se nebojím i po tak krátké době

nazvat slovem RODINA. Pandemie koronaviru mi jen rychleji ukázala, jak jsem k tomuto místu i lidem přirostl a jak mi chybí, když tu z jakéhokoliv důvodu nemůžu být.

Nechci tu zbytečně popisovat stránku výčtem věcí a aktivit, které se podařily. Stejně jako v rodině se mnoho věcí odehrává jen z jediného důvodu, kterým je láska. Tak to i vnímám ve svém postavení tady. Nechci se zapisovat do nějakého pomyslného výkonnostního žebříčku farářů a trhat jeho přední příčky. Stejně tak nic takového neočekávám ani od svých farníků. Bůh nám dal možnost po určitou dobu kráčet stejným směrem jako rodina. Jsem mu za to i za každého z vás nesmírně vděčný. V lásce máme všichni co dohánět, tak si můžeme vyprosit, abychom si k tomu v naší farnosti vytvořili co možná nejlepší podmínky. A jakékoliv zhodnocení můžeme nechat na Něm.

o. Jaroslav

PROGRAM KLUBU AKTIVNÍCH SENIORŮ POHODA FARNÍ KLUBOVNA (žlutá) / čtvrky 9.30 – 11.30

ZÁŘÍ

- 10. 9. Klubovna – vytrhání plevelů – záhon + posezení
- 17. 9. Posezení v klubovně – paměťové kvízy „Ze života svatých“
- 24. 9. Poutní výlet na Vranov/dle počasí klubovna

ŘÍJEN

- 1. 10. Vycházka poutní kostelíček Panny Marie v třešňové aleji + Mariánské údolí v Líšni
- 8. 10. Burza pokojových květin
- 15. 10. Vycházka na Petrov – katedrála
- 22. 10. Posezení v klubovně při kávě
- 29. 10. Dušičková vazba – suché květiny

Garant: Bohuslava Podolská, vedoucí klubu, tel.: 721 217 930,
e-mail: bohunkapo@centrum.cz

Zástupce: Milada Bartoňková, tel.: 721 829 035,
e-mail: bartonkova.milada@seznam.cz

PULS SLAVÍ TŘETÍ NAROZENINY

Koncem září fond PULS slaví své třetí narozeniny. Při této příležitosti bych se rád podělil o radostnou skutečnost, že již zhruba každý desátý návštěvník nedělních bohoslužeb v naší diecézi je také donátorem. Zároveň bych chtěl poděkovat za veškerou Vaši podporu. Dary donátorů v loňském roce přesáhly deset miliónů korun. Mám také radost z toho, že během koronavirové pandemie jste PULSu zachovali přízeň a že i navzdory nepříznivým okolnostem se naše velká rodina malých dárců nadále rozrůstala. Věřím, že brzo přivítáme šestitisícího donátora.

Donátorství je totiž výraznou pomocí pro farnost, protože dary donátorů pomáhají snížit příspěvek (cca 40 Kč měsíčně za dospělého farníka), kterým se farnosti podílí na zajištění mezd kněží v naší diecézi. V některých farnostech dary donátorů dokonce tento podíl již zcela pokryjí.

Od letošního roku již nebude vyhlášována sbírka na účely PULSu. Využijme této příležitosti k tomu, abychom se naučili darovat i jinou formou (např. převodním příkazem, inkasem – SIPO). Nejedná se jen o změnu technickou, ale o změnu zažitých zvyklostí.

Zkusme udělat krok od „příležitostného darování na nějaký účel“ k rozhodnutí pro „pravidelný dar“. A to vyžaduje změnu našeho smýšlení. A právě k této změně smýšlení vás chci pozvat. Věřím, že se to postupně bude dařit a osvojíme si dárcovskou mentalitu, se kterou se setkáváme u křesťanů v jiných evropských zemích.

*Mgr. Pavel Kafka
správce fondu PULS*

SPORTOVNÍ DEN

12. 9. 2020

Místo:

Atletický stadion ZŠ Labská 27

Program:

8:30 - začátek prezence

9:30 - zahájení závodů

**Soutěží se ve všech věkových kategoriích
v atletickém čtyřboji**

Pořádá Orel jednota Brno - Starý Lískovec za podpory statutárního města Brna
a MČ Brno-Starý Lískovec

BRNO

POETICKÉ OKÉNKO

Milí čtenáři Nepomuku,

Terezii Martinovou, jinými slovy Terezii od Dítěte Ježíše a svaté Tváře nebo Terezii z Lisieux, případně Terezičku od Ježíška, jistě není potřeba blíže představovat. Určitě si ji mnoho našich spolufarnic zvolilo za svou birmovací patronku, a tak toho o ní víte mnohem více než já. Bez dalších okolků proto předkládám úryvek ze své nejoblíbenější básně z její sbírky prostě nazvané *Básně svaté Terezie z Lisieux*, u nás česky poprvé vydané už roku 1924. Připomeňte si spolu se mnou jednu z nejoblíbenějších světic 19. století, od jejíhož úmrtí v září uplyne 123 let.

Petra Horáková

Můj život chvilka je, vteřina pomíjivá,
která mi uniká a mizí jako sen.
Na lásku k Tobě mi, Pane, jak sám víš, zbývá
jen tento dnešní den!

Toužím jen po Tobě, Ježíši milovaný,
zůstaň mi oporou v tomto dni jediném,
usměj se, ujmí se v mé duši kralování
aspoň na dnešní den!

Co na tom, hrozí-li mi budoucnost snad temně,
o zítřek neprosím. Můj Pane, zahal jen
svým stínem život můj, chraň čisté srdce ve mně
aspoň po dnešní den!

Myslím-li na zítřek, nestálosti se bojím,
do srdce vniká mi bolest a žalný sten;
můj Bože, o zkoušky, o bolest ale stojím
aspoň po dnešní den!

Brzy Tě uvidím na věčném břehu, Pane,
můj Božský Lodivode, v jehož rukách jsem,
veď pokojně mou loďku z bouře nevázané
aspoň po dnešní den!

Dovol mi, Pane můj, abych se v Tobě skryla;
sem nedolehne hluk, jenž vládne nad světem,
dopřej mi, abych v Tvé lásce a přízni žila
aspoň po dnešní den!

Před Božským Srdcem Tvým vše časné zapomínám,
strach z těžkých nočních snů je klidem zapuzen.
Dopřej mi v tomto Srdci místo, nechci jinam
aspoň na dnešní den!

zdroj obrázku: hora-karmel.estranky.cz

BOHOSLUŽBY ZA HRANICEMI

Indiánské Cuzco

Vypadalo to, že jsem do Peru přiletěla zcela nepřipravená a předem dezorientovaná. Nejen, že jsem zapoměla na svoji zimomřivost při celkem příjemných teplotách, ale dokonce jsem zapoměla i na to, že už nejsme v malebných vysočinách naší země, ale v tři tisíce metrů vysokých Andách, kde je naprosto samozřejmě probouzet se do nulových hodnot na teploměru, poté se svlékat do triček a na večer znovu oblékat do zimníků. Ale byl to náš první den a ta nadmořská výška asi udělala s mým úsudkem své.

Znovu jsem si připomněla, že nemám věřit tištěným průvodcům. Vysokohorská nemoc existuje a nepřejde vás během několika hodin. Celá naše výprava byla po výšlapu pěti schodů celkem vyřízená, tepalo nám v hlavách a bušila nám srdce. Bylo to jako na první schůzce. Tentokrát jsem si ale dávali rande s indiánským Cuzcem.

Mše svatá byla v kostele na hlavní třídě. Vliv španělských křesťanských kolonizátorů tu byl vidět. Katolickou víru zde zasadili opravdu silně. Malí roztomilí Peruánci (rozumějte všichni – mladíci, ženy, starci, nejen děti – jsou tu malí a roztomilí) se mačkali ve svých barevných pončech, čepicích, rukavicích a štulpnách z alpačí vlny, ženy na sobě měly uvázané děti v mantách. Katedrála byla přeplněná indiány. Všichni tady věděli, že i v srpnu je večer v Cuzcu zima. A sedět hodinu v kostele bez čepice a rukavic z alpačí vlny? Žádný med. Namačkali jsme se na sebe, aby nám bylo tepleji.

Oltář a všechna ostatní místa, kam jen oko pohlédlo, byla vyzdobena hustě naskládanými mečíky všech barev. Ten první den jsem si myslela, že to je určitě kvůli nějakému svátku nebo tím, že jsme v hlavním kostele. Ale když jsme na neudržované kapličky, ve kterých byly husté mečíkové kytice, naráželi na všemožných místech, pochopili jsme, že tehdy v Cuzcu to byla celkem všední výzdoba. Tak jako mají v Peru pole s kukuřicí, tak mají i pole s mečíky.

Mše byla veselá, zpívala nějaká místní

schola. Při přání pokoje se na nás Peruánci usmívali od ucha k uchu. Pan farář ale již na první pohled nebyl Jihoameričan. Když jsme si po mši šli prohlédnout boční oltáře a já jako žena samozřejmě kytice mečíků, ozvalo se za námi (španělsky): "Češi?". A i když měl pan farář napilno a my uměli španělsky jen pár slov, stihli jsme pochopit, že je z Polska a že měl u nás v Čechách na starosti nějakou farnost.

Během našeho krátkého rozhovoru se kolem nás shromáždilo několik dětí a další farníků, kteří z nás byli bůhvíproč u vytržení. Je pravdou, že v celém kostele nebyl nikdo tak jiný jako my. Nejenom vysokí běloši, ale zcela nevhodně oblečení. Kdosi mě zatahal za rukáv. Shlédla jsem dolů a uviděla bezzubou stařenku velikosti asi šestiletého dítěte. Rozhazovala rukama, chytala se za srdce a vyprávěla o "republica ceca, profesor, amore letrado,". Vypadalo to, že má nějaké romantické vzpomínky na českého profesora z mládí. Nakonec nám všem zlíbala ruce a svou kolébavou chůzí odešla.

Vyšli jsme před kostel na hlavní třídu, kde běhaly děti, svoje rodiče měly bůhvíkde. Nad Cuzcem už zapadlo slunce a zbytek města i Andy už jsme mohli jen tušit ve vysokých stínech. A přestože jsme byli tisíce kilometrů od domova, v zemi, se kterou nás nepojilo téměř nic, cítili jsme se tam jako doma. I když bylo venku nad nulou, vřelost a přijetí nás hřály u srdce. Věděli jsme, že tento výlet máme požehnaný shora.

Náš Otec se o nás staral na každém kroku a jeho přítomnost byla přímo hmatatelná. Ať už ve veselých úsměvech Peruánců nebo v míhavé přítomnosti kolibříků v pralesech pod Machu Picchu. Byli tu i chvíle, kdy se mohlo zdát, že jsme byli v nebezpečí, ale tehdy jsme to tak nevnímali. Měli jsme pevnou víru, kterou zažíváme snad jen při cestování. Víru bez pochybností, bez absence vděčnosti. Takovou, kterou ve všedních dnech nacházíme někdy jen těžko.

Jeanette Matoušková

TIPY NA KNIHY – *mše svatá*

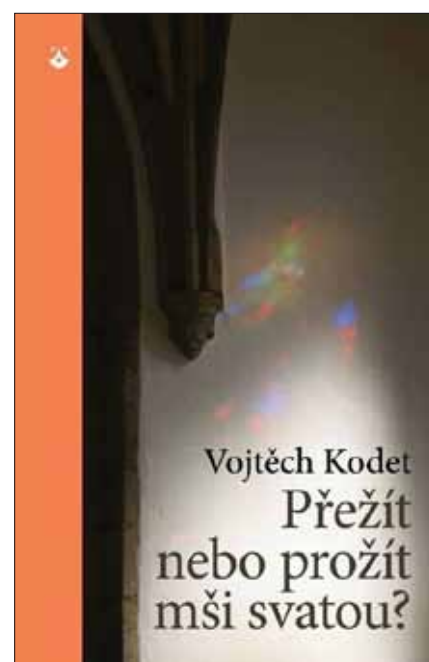
Mše svatá pro začátečníky i mírně pokročilé / Radek Tichý

V této útlé knížce projdeme krok za krokem mši svatou tak, jak ji známe z běžných nedělí ve svých farnostech. Cílem je vysvětlit základní prvky, hledat, jak se mše svaté účastnit lépe, jak se při ní hlouběji setkat s Ježíšem a načerpat sílu pro svůj život mimo kostel. Knížka je určena všem, kdo mají rádi liturgii a chtějí proniknout do její krásy. Užitečná bude zejména těm, kteří se připravují na biřmování a na křest v dospělosti, i těm, kteří nechtějí ustrnout na cestě víry.

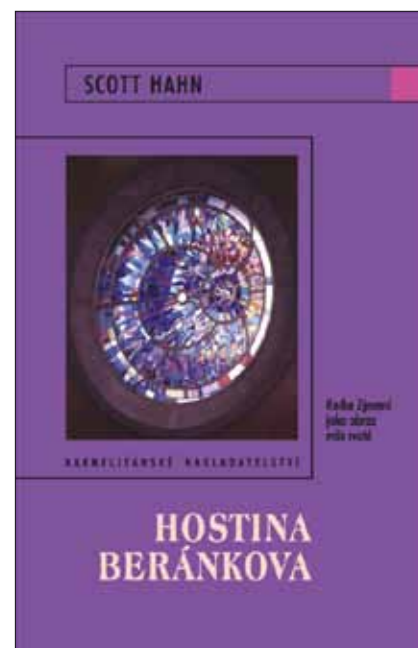
Přežít, nebo prožít mši svatou? / Vojtěch Kodet

Svatý Julián Eymard nad eucharistií nepřestával žasnout, když hlásal, že „všechny zázraky převyšuje svým obsahem, nad všechny vyniká délkou svého trvání. Je to neustále trvajícím vtělením, ustavičně se obnovující Ježíšova oběť: je to hořící keř, který neustále plane na oltáři; je to mana, pravý chléb života, který denně sestupuje z nebe“. Kéž by i tato knížka napomohla tomu, abychom hlouběji poznali „svátost Ježíšova srdce“ a její životodárnou moc.

Hostina Beránkova. Kniha zjevení jako obraz mše svaté / Scott Hahn

Kniha amerického teologa a biblisty čtivým způsobem představuje knihu Zjevení svatého apoštola Jana jako mystické zobrazení naplnění času, které se odráží i ve slavení eucharistie. Mše svatá se tak stává klíčem k porozumění knize Zjevení, což si uvědomovali už církevní otcové, a mluví o tom také Druhý vatikánský koncil i Katechismus katolické církve. Autor pomáhá čtenáři nejen najít si svou cestu k na první pohled komplikované a někdy i rozpaky vzbuzující knize Zjevení, ale rovněž objevit celou řadu důležitých rozměrů mše svaté, na které často zapomínáme nebo si je ani neuvědomujeme.

Připravila **Petra Horáková**

zdroj obrázků: www.ikarmel.cz

Starolískovecké hody

3.-4. října

Pátek 2. 10. 17.00 stavění máje u sokolovny, (předprodej vstupenek)

*Sobota 3. 10. 14.00 požehnání vína, předání hodového práva,
přívod stárků od kostela sv. Jana Nepomuckého*

*Sobota 3. 10. 19.00 Hodová zábava v sokolovně,
k poslechu a tanci hraje DJ Hovorání)*

*Neděle 4. 10. 9.30 Slavnostní mše svatá k výročí posvěcení kostela,
kostel sv. Jana Nepomuckého*

*Neděle 4. 10. 17.00 Hodová zábava v sokolovně,
k poslechu a tanci hraje SM Mladí burčáci)*

Vstupné s místenkou na zábavy 120 Kč, krojování zdarma. Navštívenci budou povinni dodržovat aktuální nařízení spojené s nálezou COVID-19.
Akci pořádá Orel jednota Brno-Starý Lískovec za podpory UMČ Brno - Starý Lískovec a statutárního města Brna

15. 9. PANNA MARIA BOLESTNÁ

Svátek Panny Marie Bolestné, případně Sedmibolestné, je připomínkou bolesti a utrpení, kterými Panna Maria prošla a které jsou zmíněny v Písmu Svatém.

zdroj: https://cs.wikipedia.org/wiki/Panna_Maria_Sedmibolestná

První písemné záznamy s úvahami nad bolestmi Panny Marie pochází již ze 4. století. Psali o nich významní světcí, Ambrož, Pavlín z Noly, Efrém a Augustin. Svatý Řehoř Naziánský složil v 6. století báseň s dojemnými verši o bolestech Ježíšovy Matky. Úcta k Mariinu utrpení se velmi rozšířila ve 2. tisíciletí. Velkou zásluhu na tom měl řád servitů, který vznikl ve Florencii kolem roku 1220 a který se věnoval šíření úcty k bolestem Panny Marie.

Stavěly se kostely zasvěcené Bolestné Panně Marii a množily se obrazy, kde Maria stojí pod Synovým křížem. Její utrpení bylo častým námětem pro básníky a hudební skladatele. Zřejmě nejznámějším dílem je Stabat Mater Dolorosa - Stála Matka Bolestná. Tento středověký církevní hymnus líčí bolest Panny Marie pod ukřižovaným Kristem. Sekvence je připisována papeži Inocenci III.,

který zemřel v roce 1216. Pravděpodobněji ale pochází až z konce 13. století a jejím autorem je Jacopone da Todi, právník, básník a posléze mnich řádu svatého Františka. Skladatelů, kteří zhudebnili tento text, je více než 600. Mezi nejznámější patří Jan Jakub Ryba, Joseph Haydn, Gioachino Rossini, Franz Schubert, Giuseppe Verdi a Antonín Dvořák.

První písemná zmínka o svátku Sedmibolestné Matky Boží pochází z roku 1423. Jako místní svátek ho zavedl sněm v Kolíně nad Rýnem, aby byly odčiněny urážky husitů vůči Kristu a jeho Matce. Svátek se rozšířil pod různými jmény a daty po celé Evropě. Koncem 15. století rostlo působení Bratrstva Sedmi bolestí Panny Marie, které v roce 1495 schválil a podporoval papež Alexander VI. V roce 1727 ustanovil papež Benedikt XIII. pro svátek Panny Marie Bolestné termín, a to pátek před Květnou nedělí. Byl nazýván Květným pátkem, na některých místech s přívlastkem bolestný.

Papež zároveň povolil, aby se Panna Maria Bolestná uctívala jako patronka Slovenska. Její národní svatyní se stal kostel v Šaštíne, opředený mnoha zázraky na Mariinu přímluvu. Vedle tohoto svátku vznikl ve středověku i druhý svátek se stejným názvem, slavený od roku 1627 třetí nedělí v září již zmíněným řádem servitů. V roce 1814 ho do římského kalendáře, tedy pro celou katolickou církev, zapsal papež Pius VII. V roce 1913 přesunul papež Pius X. svátek Panny Marie Bolestné na 15. září, den po svátku Povýšení svatého Kříže. Tato církevní tradice byla dodržována až do liturgické reformy v roce 1970, kdy byly oba svátky, předvelikonoční i zářijový, v novém církevním kalendáři sjednoceny na 15. září. V kalendáři k tridentské mši však zůstávají beze změn oba termíny. U příležitosti Květného pátku se nadále na některých místech konají poutě.

Nejprve se uctívalo pět bolestí Panny Marie, stejně jako se uctívalo pět ran Krista Pána. Pak se vyjmenovávalo sedm bolestí, které Maria snášela s Kristem ve dnech jeho

největšího utrpení. Od 15. století se vzpomíná na utrpení, když Panna Maria:

1. slyšela Simeonovo proroctví o meči, který probodne její srdce,
2. utíkala do Egypta, když Herodes vraždil neviňátka,
3. hledala ztraceného Ježíše v Jeruzalémě,
4. potkala Ježíše s křížem,
5. Ježíš umíral na kříži,
6. tělo Ježíše sňali z kříže
7. tělo Ježíše kladli do hrobu.

S úctou k Panně Marii Bolestné je spojena modlitba sedmiboletného růžence. Od klasického růžence se odlišuje tím, že má sedm desátků po sedmi zdrávasech.

V rámci mariánské úcty vzniklo mnoho Mariánských družin. V roce 1754 založila

hraběnka Karolina z Rogendorfu při poutním kostele ve Sloupě na Moravě Bratrstvo Panny Marie Bolestné s černým škapulířem. Bratrstvo bylo koncem 18. století zrušeno a obnoveno v září 2003.

Panna Maria Bolestná je od roku 1966 hlavní patronkou Slovenska. 15. září je pro Slováky státním svátkem.

Nejčastěji je Bolestná Panna Maria znázorňována, jak drží na svých kolenou mrtvého Syna, právě sňatého z kříže. Protiváhou ke svátku Panny Marie Bolestné je uctívání sedmi radostí Panny Marie.

Znamé památky jsou např. poutní cesta mezi obcemi Českou, Lelekovicemi a Vranovem a poutní místa ve Křtinách u Brna a v Malých Svatoňovicích.

Božena Crhová

OKÉNKO PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Ahoj,

pokud Ti na tomto místě něco chybí, ozvi se nám, rádi Tě přijmeme mezi sebe, abys nám pomohl nebo pomohla s přípravou stránky pro naše nejmenší i ty trošku odrostlejší. Těšíme se na Tebe 😊

